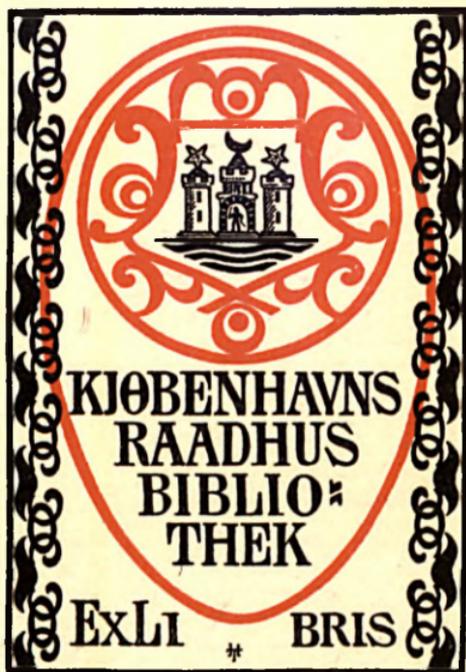

09.96401 sa 65

Indhold:

- 1) Gklenaloger, studiosus jüris: Dansk Heltte.
Sang.
- 2) Peter v. K. Hjart: Sang for Fædlandets
Forsvarere.
- 3) Samme: Krigssang for Søfolkets.
- 4) Adjuant v. d. jür. Fattalt M. H. Barne-
mann: Kampsang for Sammen-
Kriger.
- 5) B. Sang helhjet de Hure Officerer
ved iske Fjellands Landvoern.
- 6) Skaal:

09.96401

5a65

7372

Danſt Helteſang.

Riſbenhavn, 1801.

Trykt hos E. M. Cohen, paa det forenede Selskabs
Beføſning.

Waagn af diu lange fredelige Hvile,
Du danske Heltemod!
Slid dine gamle Sværd, hvæs dine Pile,
Dg vad i Fiendeblood!

Drag ud dit Skjold af Knuds og Tveskies
Grave,
Dg sving det paa din Arm!
Lad Bølgernes Despot og Guldets Slave
Nedstyrte for din Harm!

Stiig Bretlands Herskere fra eders Høje
Det stolte Folk til Trods;
Lad eders Mand fremtue i vort Dø,
Dg lief omsvøve os!

Za Knud! dit rustne Skiold skal Timbres
skure
Paa Britters Pandeskal.
Snart tordner Døden ud fra vore Mure,
Dg vist er Fiendens Fald.

Zhi Ket færd er vort Sværd, vor Arm
er Ere,
Dg nordisk Mod vort Skiold.
Det røde Glavind skal hver Nidding lære
At vi kan straffe Bold.

Zhi ikke spænder Dan de stærke Sener
Paa skiændig Røveriis;
Med Oldtids Kraft det Ket og Dyd forener,
Dg jubler Fredens Priis.

M. l. Kong Kristian stod ved høien Mast.

Hvo vækker Nordens Kristian
Til Orlogsfærd?

Fred ønsker Hver en Dannemand;
Men for sit elskte Fædreland
Med frejdigt Hjerte griber han
Det hvasse Sværd.

Til Kampen iler han med Mob —
Ham Frihed meer end Liv og Blod
Er værd.

Rom, Danmarks Uven! vov en Dyst
Ved Nordhavsbred.

Højt luer Dystet i vort Bryst,
At væge om vor Fædrefyst.

Ej vejer Slaget blot til lyst
Paa Arels Næb;
Det tordne skal i høje Brag,
At djervt er tirket Ufhylds Slag
For Fred.

Var Danmark ikke Heltens Hjem
Fra Arilds Tid?
De Cimbrer forðum drog frem,
Og Held og Sejer fulgte dem:
I Bretland selv de fandt et Hjem
Ved Kamp og Strid.
Frygt, Britte! Nordens tunge Haand
End bøje kan din stolte Aand
I Strid!

Kom Voldsmand! her du finder Mænd
Om Orlogsbord.
Og hvor blandt os du drager hen,
Er Danmarks Borger Danmarks Ven.
Vort Landeværn har skjette Mænd
Erindt om i Nord.
Frygt Britte! for din Hovmod's Fald;
Du sejerløs forlade skal
Vort Nord.

Ja, Brødre, her med nordisk Mod
Vi alle staae.

Vee den, som her sin Plads forlod!
Vor Arm er stærk, vor Sag er god,
Dg kun ved tappert Heltemod

Vi Sejer faae.

Hurra! for Konning Christian,
Hurra! for Flag og Folk og Land

Vi staae.

B. S. Hjort,
Pastor.

K r i g s s a n g

for

S ø e f o l k e t.

Kjøbenhavn, 1801.

Trykt hos E. M. Cohen,
paa det forenede Selskabs Bekostning.

2150

10100

10100

met. Kong Kristian stod ved højen Mast re.

Op! Danmarks Uven egger os —

Er ond og kaab.

Med Nid han seer vor Sømandsroes;

Al Folket han byder Trods,

Og overmodig frænter os

Ved Voldsmandsbaad.

Hans Forbring er en Stændig Fred,

Forræderie og Froløshed

Hans Raad.

Men Danmark fast som Døvre staaer

Ved givne Ord.

Guldhaanden Intet her formaaer;

Eil Vaaben Mand og Yngling gaaer,

Med Mod i Barm hver Kriger staaer

I Dan og Nor,

Og Sømandskraft og Kæmpelyst

Besjeler Alles, — Alles Bryst

Om Bord.

Det Kong Kristian stod ved højen Mast ic.

Op Brødre! op med Loveharm
til blodig Færd,
hver svinge vaabenglad og varm,
med Helteblif og kraftfuld Arm;
med Bredens Flamme i sin Barm,
det skarpe Sværd;
Hvo er den Kæmpe, Fædreland!
som Hædersnavnet: Dannemand
er værd?

Ha, juble hver, som juble kan!

vi stimle hen

til Kampen for det kjære Land;

Seir! hver Dagst er Dannemand,

en Kæmpe for sit Fædreland,

en Friheds Ven;

sit gode Værge favne hver,

thi Dannerfolket er en Hær

af Mænd.

Hør Britten truer, hør hans Raab

er Brand og Mord;

Guld er hans Vaaben, Ild hans Haab,

op, kuet ham til Emerteraab,

op, vier ham med Dødens Daab,

I Mænd af Nord!

for Oldingens de selvgraae Haar,

for Møers og Koners Frelse slaer,

som Thor.

Hør Britten tordner, — syvfold Brag
vort Gjensvar'er;

Vi knuse ham paa Kampens Dag,

Vi styrte ham ved glatte Lag,

Vi flaae for en retfærdig Sag:

Gud! med vor Hær

Frem! — gennem Ild og Blod og Damp
er Seiertegn i mørken Kamp

vort Sværd.

Afsted! afsted! Kanoners Skrald

lær Britten Ret!

en Tordenstemme kvæle skal

hans grumme Haan; hver landsmands Fald
ved Britters Lighob hævne skal

vor Bajonet;

Frem! Lykken kroner Tapperhed,

frem! tugter ham, som brød vor Fred,

vor Ret.

M. H. Bornemann,
Adjunkt ved det juridiske Fakultet.

S a n g

Helliget de Herrer Officierer

ved østre Jylands Landbeværn.

At elste Fred er Danmarks Væde
Vi ere glade ved vor Lod,
Vi fremmed Rigdom ei begjære
Ei skændig Binding, kioht med Blod,
See, Christian nytter Fredens Dage
Saa viselig til Landets Vel,
Og i dens blide Ve tilrage
Gliid, Velstand, Lys og Borgerheld.

Men, Brødre! skal den Fred vi have
Ei være Svaghed, Vrens Gals,
Og seierstolte Fienders Gave,
Men Held fra Gud, og eget Valg,
Da lad os alle alle værne
Som Mænd om Konge og om Land,
Og med eenbrægtigt Mod bortfierne
Kovgiærrig Fiende fra vor Strand.

Der var en Tid da Cimbrer droge,
Som Verdens Skræk, til Ledings Færd,
Da de hver Modstand kiækt nedsløge,
Saa Rom selv frygtet Cimbrers Sværd,
Den er ei meer! — men endnu rinder
I vore Aarer Cimbrisk Blod,
Og kommer Fienden — vel, han finder
At os ei fattes Cimbrisk Mod.

J viiste det, J ædle Helte
Som nylig slog for Danmarks Flag,
Ei Eders Cimbermod nedfældte
Selv Overmagt paa Kampens Dag,
Skizndt uden Vennehjelp, J bøde
Den seiervante Fiende Trods,
Med sand Spartaner-Mand J døde,
Men evig lever Eders Noes.

Ja, Danske Hjerter Eder signe
J Mænd for Eders Heltemod,
Hver af os sværger: Jer at ligne
Og staae som J mod Fienden skode,
Som J, vi skal i Damp og Lue,
J Kugelregn og Vaabengnye,
For Heltebøden ikke grue
Og ei for Fiendens Vælde flye.

Mei fro vi skal naar Du vil byde,
Vor gode Fader Christian!
Dit Bud og Vrens Love lyde,
Og slaae for Dig og Fødeland.
Din Søn jo deler selv vor Fare
Med Lyst og Mod vi følge Ham —
Ei Gods, ei Liv og Blod vi spare,
Fær døe end leve hen i Skam!

Skaal.

Nu Skaal for hver som ærligt giver

Og ærligt holder denne Eed;

Hans Hæder usforvisnet bliver

End selv i lyse Evighed.

Vi stride kuns for Fred at vinde,

Og endes Krigens vilde Larm;

Løn og fordoblet Fryd vi finde

I Koners, Børns og Benners Arm.

Trykt hos Iversen i Odense.

